

Nr 18.

Ankom till riksdagens kansli den 7 mars 1939 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av fullmäktiges i riksgäldskontoret framställning angående bemyndigande för fullmäktige att besluta om pensionering av viss arbetarpersonal.

I en till bankoutskottet avlåten, den 2 mars 1939 dagtecknad skrivelse hava fullmäktige i riksgäldskontoret gjort framställning angående bemyndigande för fullmäktige att enligt de i kungörelsen den 7 december 1934 (nr 585) med föreskrifter angående pensionering av viss arbetarpersonal i statens tjänst angivna grunderna pröva och avgöra frågor om pensionering av de vid riksgäldskontoret, riksdagens hus, riksdagsbiblioteket samt justitie- och militieombudsmansexpeditionerna anställda städerskorna. I skrivelsen hava fullmäktige anfört följande:

Det av Kungl. Maj:t den 30 juni 1934 utfärdade reglementet angående tjänstepension för arbetare i statens tjänst (tjänstepensionsreglementet för arbetare) äger tillämpning å sådana arbetare i statens tjänst, vilka fylla ett fortlöpande om ock endast för viss del av året förefintligt behov av arbetskraft och för vilka fastställts en arbetstid av normal omfattning. De arbetare, vilka hava kortare arbetstid än i tjänstepensionsreglementet avses, kunna pensioneras enligt de bestämmelser, som meddelats i kungörelsen den 7 december 1934 (nr 585) med föreskrifter angående pensionering av viss arbetarpersonal i statens tjänst.

Då emellertid berörda tjänstepensionsreglemente och bestämmelser ej äga tillämpning å arbetare vid riksdagens verk, har hittills för dessa pension kunnat beredas endast efter beslut av riksdagen i varje särskilt fall (frånsett arbetare vid riksbankens sedeltryckeri och pappersbruk, för vilka ett särskilt pensionsreglemente finnes utfärdat år 1935).

Förutom sistnämnda arbetare torde ej vid riksdagens verk finnas några arbetare, som beträffande arbetstidens längd fylla föreskrifterna i förenämnda tjänstepensionsreglemente. Däremot finnas vid nämnda verk ett flertal arbetare — vid riksbanken gårdskarlar, eldare, städerskor m. fl. och vid övriga riksdagens verk samt riksdagens hus städerskor — på vilka ovan omförmälda bestämmelser skulle vara tillämpliga, om de gällde även riksdagens verk.

Enligt vad fullmäktige erfarit, hava fullmäktige i riksbanken till bankoutskottet ingått med framställning om bemyndigande för nämnda fullmäktige att i enlighet med bestämmelserna i förenämnda kungörelse besluta angående pensionering av hos riksbanken anställda arbetare.

Då det synes önskvärt, att i händelse av bifall till bankofullmäktiges berörda framställning motsvarande bemyndigande lämnas fullmäktige i riksgäldskontoret beträffande de vid riksgäldskontoret, riksdagens hus, riks-

dagsbiblioteket samt justitie- och militieombudsmansexpeditionerna anställda städerskorna, få fullmäktige — vilka jämlikt tjänstepensionsreglementet för riksdagens verk hava att pröva fråga om rätt till pension enligt nämnda reglemente för tjänstemän vid sagda verk med undantag av riksbanken — härmed hemställa, att fullmäktige erhålla befogenhet att enligt de i kungörelsen den 7 december 1934 (nr 585) angivna grunderna pröva och avgöra frågor om pensionering av de städerskor, som här avses.

Utskottet får erinra, att utskottet förut denna dag i utlåtande nr 17 på framställning av fullmäktige i riksbanken hemställt, bland annat, att riksdagen må bemyndiga fullmäktige i riksbanken att i förekommande fall besluta angående pensionering av arbetare vid riksbanken enligt de grunder, som angivas i kungörelsen den 7 december 1934 (nr 585). Såsom fullmäktige i riksgäldskontoret anfört, synes det önskvärt, att i händelse av bifall härtill motsvarande bemyndigande lämnas fullmäktige i riksgäldskontoret. Detta bemyndigande skulle enligt fullmäktiges förslag begränsas till att avse de vid riksgäldskontoret, riksdagens hus, riksdagsbiblioteket samt justitie- och militieombudsmansexpeditionerna anställda städerskorna. Visserligen finnas för närvarande vid ifrågasatt verk icke anställd någon annan arbetarpersonal än städerskor, men då det icke är alldeles uteslutet att ändrade förhållanden härutinnan kunna inträda, torde det av fullmäktige ifrågasatta bemyndigandet lämpligen böra omfatta vid verken anställd arbetarpersonal över huvud taget.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen, i anledning av fullmäktiges i riksgäldskontoret förevarande framställning, må bemyndiga fullmäktige att i förekommande fall besluta angående pensionering av arbetare vid riksgäldskontoret, riksdagens hus, riksdagsbiblioteket samt justitie- och militieombudsmansexpeditionerna enligt de grunder, som angivas i kungörelsen den 7 december 1934 (nr 585) med föreskrifter angående pensionering av viss arbetarpersonal i statens tjänst.

Stockholm den 7 mars 1939.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerberg, Sandén, Holmström, Nilsson i Möln-
dal, Swartling, Bodin i Visby, Lindbärg och Albertsson;

från andra kammaren: herrar Lovén, Paulsen, Andersson i Falkenberg, K. A.
Westman, Gustavson i Västerås, Osberg, Svedman och Andersson i Lindome.